

*Kỷ
Niệm
Vàng
Thau*

THANH HẢI VÔ THƯỢNG SƯ

Kỷ Niệm Dâng Thau

THANH HẢI VÔ THƯỢNG SƯ

THANH HẢI VÔ THƯỢNG SƯ

Tiểu Sử Thanh Hải Vô Thượng Sư

Thanh Hải Vô Thượng Sư sinh quán tại miền Trung Âu Lạc (Việt Nam). Khi trưởng thành, Ngài du học tại Âu châu và làm việc cho Hội Hồng Thập Tự Quốc Tế. Về sau, Ngài du hành qua nhiều quốc gia để mưu cầu Chân Lý. Cuối cùng Ngài đã gặp một vị Chân Sư tại Hy Mã Lạp Sơn và được truyền cho một phương pháp tu thiền về Âm Thanh và Ánh Sáng nội tại, còn gọi là Pháp Môn Quán Âm. Sau một thời gian tinh tấn tu hành, Ngài đã đạt được đại khai ngộ.

Ngoài việc nêu lên một tấm gương cao quý về đạo hạnh, Thanh Hải Vô Thượng Sư còn khuyến khích chúng ta nên làm đẹp môi trường mình đang sống. Thanh Hải Vô Thượng Sư diễn đạt niềm vui nội tại của Ngài qua tranh, thơ, nhạc, thiết kế trang sức và y phục mỹ thuật, hầu thăng hoa nhân loại từ bên ngoài lẫn bên trong. Các sáng tác nghệ thuật của Ngài đã được triển lãm tại các thành phố lớn trên thế giới. Thi phẩm của Ngài cũng là nguồn cảm hứng cho nhiều nhạc sĩ phổ thành ca khúc và đã được trình diễn tại các hí viện danh tiếng.

Vào năm 1993, trong một buổi lễ vinh danh Thanh Hải Vô Thượng Sư, thị trưởng Frank F. Fasi của thành phố Honolulu, Hạ Uy Di đã long trọng ngỏ lời: “Thanh Hải Vô Thượng Sư mang tình thương đến những nơi nào trên thế giới còn hận thù. Ngài mang hy vọng đến những nơi tối tăm, mang sự thông cảm đến những nơi bị ngộ nhận. Ngài là ánh sáng của một vĩ nhân, là thiên thần nhân ái của tất cả chúng ta.”

Mục Lục

Phần 1: *Tình Người*

1.	<i>Vay Thờ.....</i>	<i>2</i>
2.	<i>Đêm Xuân.....</i>	<i>3</i>
3.	<i>Thương Cha.....</i>	<i>4</i>
4.	<i>Gửi Ông Bộ Đội.....</i>	<i>6</i>
5.	<i>Người Mất Vợ.....</i>	<i>8</i>
6.	<i>Thương Mẹ.....</i>	<i>10</i>
7.	<i>Tùy Ký.....</i>	<i>12</i>
8.	<i>Quán Café Đà Lạt.....</i>	<i>14</i>
9.	<i>Tặng Hoa.....</i>	<i>15</i>
10.	<i>Tặng Chị.....</i>	<i>16</i>
11.	<i>Thương Nội.....</i>	<i>19</i>
12.	<i>Cho Cụ Già Mù Xóm Sau.....</i>	<i>20</i>
13.	<i>Tặng Anh.....</i>	<i>21</i>
14.	<i>Khóc Thầy Bình.....</i>	<i>22</i>
15.	<i>Chạy Đạn.....</i>	<i>24</i>

16.	Tặng Tôi.....	27
17.	Tặng Em.....	28
18.	Tặng Nguyễn Đức Sơn.....	30
19.	Chợ Chiều.....	31
20.	Thương Thân.....	32
21.	Cho Chị Sen.....	33
22.	Cho N. D. Sơn.....	34
23.	Người Hùng Tự Thắng.....	35

Phần 2: Tình Yêu

24.	Thiên Thần Man Đại.....	40
25.	Có Một Người.....	42
26.	Người Tôi Yêu.....	44
27.	Mộng Tình.....	46
28.	Tặng Người.....	47
29.	Bốn Mùa Thương.....	48
30.	Khi Yêu.....	50
31.	Tình Mới.....	52
32.	Đam Mê.....	54
33.	Khi Yêu Nhau.....	57
34.	Xin Giữ Mãi.....	58

35.	Được Yêu Người	60
36.	Hãy Nói... ..	62
37.	Yêu.....	63
38.	Tôi Yêu Người.....	64
39.	Tình Yêu.....	68
40.	Nếu.....	70
41.	Hứa.....	72
42.	Mơ Chiều.....	74
43.	Mộng Biệt.....	76
44.	Ngập Ngừng.....	79
45.	Có Nhớ.....	80
46.	Nhớ.....	82
47.	Về Với Nhau.....	84
48.	Lại Nhớ.....	87
49.	Về Bên Nhau.....	88
50.	Mong Người.....	90
51.	Người Xa Xôi.....	92
52.	Anh Có Biết.....	94
53.	Hòa Giải.....	96
54.	Đi Thăm Người.....	98

55. *Tái Ngộ*.....100

56. *Ngày Nớ Ngày Nừ*.....102

Tựa

“Kỷ Niệm Vàng Thau” là một tuyển tập những bài thơ đầu tay của Thanh Hải Vô Thượng Sư. Những bài thơ này phần lớn được góp nhặt từ các thân hữu yêu mến thơ Ngài còn lưu giữ lại. Ban biên tập xin chân thành cảm tạ Thanh Hải Vô Thượng Sư đã cho phép in lại những giòng thơ quý giá này và cũng xin trân trọng cảm ơn các thân hữu gần xa đã hết lòng giúp đỡ thu thập lại những áng thơ văn hiếm quý, hầu chia sẻ cho muôn vạn người hữu duyên ái mộ thơ Ngài.

Tập thơ “Kỷ Niệm Vàng Thau” gồm hai phần: *Tình Người* và *Tình Yêu*. Khởi đầu là những bài thơ khi Ngài vừa bước chân vào lứa tuổi đến trường với những lời thơ vô tư trong sáng nhưng ẩn chứa niềm mơ ước của cả một thế hệ:

Tuổi tôi còn nhỏ lắm
Tôi muốn sống thơ ngây
Tôi không muốn mỗi ngày
Nghe súng rền bom thét!

(*Gửi Ông Bộ Đội, 1962*)

Trong lứa tuổi cấp sách đến trường, Ngài đã mang sẵn một tâm hồn yêu thương rộng mở. Ngài thấu hiểu một cách sâu sắc về vận mệnh quê hương trong thời chinh chiến và nỗi khổ đau của kiếp người:

Bỗng một sớm đông buồn mây ủ rũ
Được tin thầy đã lìa bỏ trần gian!
Vết đạn nào đà xuyên thấu tim gan,
Giòng máu thấm vô tình tuôn dẫm cỏ!
Màu lục thảo bỗng thành màu huyết dụ,
Cô tôi quỳ trắng rũ mảnh khăn xô!...

(*Khóc Thầy Bỉnh, 1965*)

Rồi dần bước trưởng thành giữa quê hương đầy những bể dâu, dù tóc hãy còn xanh, sách vở nhà trường còn thơm mùi mực mới, Ngài đã sớm nhận ra căn nguyên của những nỗi hận thù và tìm ra chân lý của hòa bình đến từ nội tâm của mỗi con người:

Nếu các ngài là người hùng dũng cảm
Hãy oai phong tự chiến thắng lấy mình!
Tự nhiên rồi thế giới sẽ hòa bình,
Và ta đem thuốc súng làm pháo đỏ!
(Người Hùng Tự Thắng)

Mỗi một giòng thơ trong “Kỷ Niệm Vàng Thau” là một ngọn nến lung linh cho ta thấy được phần nào tâm hồn dạt dào tình thương của Thanh Hải Vô Thượng Sư đối với thế nhân. Tình thương này đã không ngừng tỏa sáng để những áng thơ “Người Đi Tìm Hòa Bình,”¹ “Người Yêu Truyền Kiếp”² về sau ra đời như những cánh chim đại bàng nâng bớt những nỗi đau thương của nhân loại và cứu vớt con người ra vạn nẻo trầm luân. Xúc cảm trước tình thương cao cả của Thanh Hải Vô Thượng Sư, nhà nghệ sĩ lão thành Thu Hồ đã sáng tác bài thơ “Cành Huệ Trắng” đề tặng Thanh Hải Vô Thượng Sư như sau:

Cứu giúp dân thân mình
Thương người quyết hy sinh
Đây rồi Cành Huệ Trắng
Chiếu dương Ánh Bình Minh

Xin trân trọng kính mời quý tao nhân mặc khách khẽ bước vào vườn thơ “Kỷ Niệm Vàng Thau” để cảm nhận được bên kia những giòng chữ, những cánh hoa, là một hồn thơ ngào ngạt hương yêu, một tình thương an hòa như cánh chim tung bay trong nắng ấm.

☺ Ban Biên Tập

(1) Tập Thơ “Giòng Lệ Âm Thâm”

(2) Tập Thơ “Giấc Mơ Cửa Bướm”

Phần 1:

Tình Người

Vay Thơ

*Thơ ta vay của đất trời
Trả lại đủ lời đủ vốn
Nhưng không biết ngày nào mượn
Cũng không biết trả ngày nào
Tháng ngày có nghĩa gì đâu!*

Đêm Xuân

*Trên các lò bánh chưng
Nước sôi sùng sục
Lửa đỏ hồng!*

*Người ngồi quanh bếp
Chuyện trò rân
Hay lo dọn cỗ
Đêm xuân!*

Trung-Việt – 1958

Thương Cha

*Cha ơi con biết làm sao
Cho giòng lệ trẻ nhỏ vào tim cha
Đêm nằm gác mộng phồn hoa
Có nghe tiếng mẹ xót xa thở dài
Thân cò tần tảo hôm mai
Bao giờ cho được một ngày yên vui
Từ khi se kết duyên người
Đắng cay đã nhuộm chín mùi thanh xuân.*

Gửi Ông Bộ Đội

*Tuổi tôi còn nhỏ lắm
Tôi muốn sống thơ ngây
Tôi không muốn mỗi ngày
Nghe súng rền bom thét!*

*Nhất là vào dịp Tết
Tôi muốn mặc áo hoa
Tiền lì xì bao đỏ
Và thêm thật nhiều quà.*

*Và được chơi suốt đêm
Với bạn bè trong xóm
Mà không phải ngủ sớm
Vì sợ lính giới nghiêm!*

*Tôi muốn sống êm đềm
Rong chơi thời thơ ấu
Tôi không thích đổ máu
Tôi không thích ù tai!
Tiếng can-nông đêm dài
Làm giật mình mất ngủ.*

*Nếu anh có con cháu
về hỏi chúng đi anh:
Có ai thích chiến tranh!...*

Trung-Việt – 1962

Người Mất Vợ

*Hôm qua còn nói cười
Ai cũng khen đẹp đôi,
Hôm nay đã góa bụa
Muốn khóc chẳng nên lời.*

*Nàng mới vừa hai chín
Hàng xóm vừa chia vui
Giọt máu vừa mới nhóm
Cũng theo mẹ lià đời!*

*(Hai linh hồn vô tội
Một viên đạn lạc thôi!)*

*Lòng tôi quá bàng hoàng
Nhìn anh đầu đeo tang
Biết nói gì chia buồn
Người tím ruột bầm gan!!!*

*Tuổi đời tôi non nớt
Không rành lời khôn ngoan.
Chỉ tạm viết dăm vần
Mong thời gian hàn gắn.*

Chiến tranh ôi tàn nhẫn!!!

Cho anh Thu
Trung-Việt – 1966

Thương Mẹ

*Chiều nay về mái nhà xưa
Bên trời thu cũ trở mùa sang đông
Con nhìn tóc Mẹ pha bông
Nghe hồn nhỏ xuống bao giòng ăn năn.*

Trung-Việt – 1968

Tuy Kỳ

Bằng cảm lặng bao tháng ngày chua xót
Vụn vỡ từ giọt nước mắt chia ra
Ta ôm nghiên mài dư vị nhạt nhòa
Thầm viết lên vở về bao ước vọng

Mang trong tim mùa biển sâu bão động
Kinh sử buồn chưa xoa dịu sâu thương
Thuở hồng hoang sớm xa dấu thiên đường
Bước lầm lũi trong nỗi buồn sa mạc

Chân bơ vơ giữa muôn trùng gió cát
Tay lạc loài không với tới niềm tin
Ta ngu ngơ khoác tâm sự riêng mình
Bước thơ thân giữa kinh thành rục rỡ

Hồn nương theo mây bay về cổ độ
Làm cón xanh nhớ lá đỏ xuôi nguồn
Cánh buồm rơi vào thẳm thẳm trùng dương
Từng phiến nhớ lặn dài theo mé sóng

Con dã tràng im lìm nghe gió động
Ta thu mình như loài ốc xa khơi
Đêm bơ vơ với tâm sự rã rời
Ngày đơn độc với nỗi buồn vụn vỡ

Rồi những lần mưa đêm và phố nhỏ
Ta chán chường vừng sách vở lặng thinh
Lời giảng bài đầy âm điệu cầu kinh
Ta muốn thoát khỏi vũng buồn nghẹn thở
Lại đối diện mảnh gương đời loang lổ
Phản chiếu bao man rợ của con người
Cuộc chiến hoài ôi cuộc chiến tanh hôi.

Quy Nhơn – 1967

Quán Café Đà Lạt

*Mưa lất phất bay trắng phố chiều
Độc buồn thừa thốt gió hiu hiu
Quán café nhỏ thu mình lạnh
Tách đắng, lòng đơn cũng vắng teo!*

1968

Tặng Hoa

Người xuân nữ mang tâm tình thiếu phụ
Chấp tay buồn thương cho tuổi ngây thơ
Nàng lặng lẽ nhìn thời gian héo rũ
Thần thờ buồn trên tuyết đỉnh bơ vơ.

Hãy trân trọng sự âm thầm đau khổ
Và mỉm cười quên tội lỗi đàn ông
Đã là người ai không lần làm lỡ
Thương cho ai kiếp con gái nhẹ lòng.

Quy Nhơn – 1968

Tặng Chi

*Yêu người với mối tình sâu,
Dâng người cả tuổi mộng đầu trinh nguyên.
Mười năm hương lửa tơ duyên
Tĩnh ra một sớm khóc duyên phù phàng!*

*Tình như mây hợp rồi tan
Đêm về đối bóng canh tàn dầu hao...
Thương ai cho đến bạc đầu
Tuổi xuân sao đã chia bầu, rẽ đời!*

*Lòng son cảm động đất trời,
Trách thay con tạo phận người không nương!*

Sài Gòn – 1969

Thương Nội

*Chiều nay buồn nhớ Nội
Khung trời đó bơ vơ
Sương mờ giăng tỉnh lẻ
Như tóc bạc bao giờ.*

1969

Cho Cụ Già Mì Xóm Sầu

*Cây tre khóm chuối bên nhà
Nhuần ơn thiên địa mượt mà xanh tươi.
Sao ta cũng một con người
Chăn không đủ ấm, ăn moi lo chiều?!*

*Thân già hai bóng chắt chiu,
Bên lề xã hội đắp diều qua ngày!
Lều tranh cột ngã tường lay,
Lò tàn tro lạnh bao ngày chưa nhen!*

*Còn chăng một phiếm độc huyền
Tình tang gảy điệu muôn phiên cổ lai...*

Cho Bác Sa – 1965

Tặng Anh

*Thương anh vương vấn việc nhà
Vùi quên mộng ước tài hoa một thời
Phù sinh khinh bạc miệng cười
Sống như xác lá vụn bồi cảnh non.*

1969

Khóc Thầy Binh

*Thầy tôi hiền như cây mận già trước ngõ
Sớm với chiều dạy đàn trẻ nhỏ miền quê.
Cô tôi đẹp nê nếp của hiền thê
Hầu thầy hôm mai vợ chồng êm ấm!*

*Tôi học cùng người từ ngày bé bỏng
Chữ i tờ đồ nét đậm nét cong.
Rời xa làng lên tiểu học, cao trung,
Bằng mấy đạo không về thăm trường cũ.*

*Bỗng một sớm đông buồn mây ủ rũ
Được tin thầy đã lìa bỏ trần gian!
Vết đạn nào đà xuyên thấu tim gan,
Giòng máu thấm vô tình tuôn đẫm cỏ!
Màu lục thảo bỗng thành màu huyết dụ,
Cô tôi quỳ trắng rũ mảnh khăn sô!...*

*Chiến tranh ơi mi từ ở nơi mô
sao đến đâu là xương rơi thịt nát?!
Ta xin mi hãy ngưng tay tàn sát
Cho mẹ thôi khóc con, vợ hết xa chồng.*

*Hồi hai bên những chiến sĩ anh hùng
Chúng ta là anh em chung nguồn gốc.
Tranh hơn thua sao phải thành ác độc,
sao không đua tài xây dựng giang san?
Từ ngàn xưa đao binh là tang tóc,
Ruộng phì nhiêu bỗng chớp biến gò hoang!*

*Hãy dừng lại những hận thù vô lý!
Cỏ đã cần phai vết vạ năm mô.
Rồi chung cuộc được gì, thù với bạn?
“Nhất tướng công thành vạn cốt khô!!!”*

Kỷ niệm thầy Bính
Trung-Việt – 1965

Chạy Đạn

*Hôm qua đạn réo bên trường
Học trò trăm đứa chạy trốn lánh mình.
Súng giùm sao thật vô tình
Đãm ba người chết thình lình như không!
Mấy ngày xác rữa bờ sông
Còn linh hồn đã lạc trong kiếp nào?*

*Tôi nhìn thịt nát, da hao,
Không còn buồn hiều thấp cao lòng người!...*

Trung-Việt – 1962

Tặng Tôi

*Tủi thân làm cánh chim trời
Bay bơ vơ giữa lòng đời bao la
Một mai cánh mỗi đường xa
Biết đâu tổ ấm để ta tìm về!*

1970

Tặng Em

*Mới vài năm xa cách
Em khôn lớn thật nhanh,
Giờ đã là thiếu nữ
Mơn mớn tuổi mộng lành!*

*Em biết rồi mật ngọt
Em nếm rồi đời vui.
Trong ngoài em sắp đặt
Ngăn nắp và xinh tươi.*

*Cha mẹ nhờ tay bé
Thay chị hầu hạ người.
Thân chị hoài trôi nổi
Long đong một kiếp đời!*

*Em rồi yên gia thất,
Cuộc sống đầy thành thoi.
Cùng gia đình sum họp
Hôm mai rộn câu cười!*

*Riêng chị mệnh xa nhà!
Bước chải với ngày qua.
Bên trời thân viễn khách
Tâm sự một mình ta!...*

Trung-Việt – 1974
(Lúc từ Luân Đôn về thăm nhà)

Tặng Nguyễn Đức Sơn

*Ghé Nông Lâm súc thăm người
Biển dâu đen trắng cuộc đời còn vui?
Ngông nghênh là tính của trời
Giang sơn một cõi rong chơi mặc tình
Cười vang một chuỗi lợi danh
Đỉnh chung một buổi nắng hanh cuối hè!*

1969

Chợ Chiều

*Mẹ về hàng xếp, lều không
Lá vàng dăm cánh, bụi hồng bay bay...
Vài ba khách muộn sau quây
Trả treo lên xuống không hay nắng tà!*

*Chiều lên chợ vắng người qua
Như đời hiện mẫu tóc đã nhuộm sương!...*

Trung-Việt – 1966

Thương Thân

*Từ thả bay từng mơ ước cao
Buông trôi giòng thơ ấu lựa màu
Ôi ơn trần thế, ơn cơm áo
Còn đọa đày nhau đến kiếp nào?*

Đà Lạt – 1969

Cho Chị Sen

Cũng kiếp thanh xuân, cũng má hường
Sao trời khuyết dải kẻ hiền lương!
Sống vay, ở mượn, cơm áo tạm,
Khóc đó cười đây, nẻo vô thường!

Ra vào cõi sống như cửa chợ
Có chút lòng không, cũng đại cường!

Nhìn người mắt sáng như gương
Hay là giả ngộ, giả nguông qua ngày?...

Tặng chị Lê
Trung-Việt – 1967

Cho N. D. Sơn

*Qua nhà anh một buổi chiều
Người dâu để cảnh tiêu điều hoang sơ
Trời buồn con nhện giăng tơ
Tài hoa lắm cũng xác xơ cuộc đời.*

Bảo Lộc – 1969

Người Hùng Tự Thẳng

*Tôi làm thơ buồn từ năm lên tám tuổi:
Chiến tranh làm người ta già quá vội!
Nhưng không hẳn là sớm khôn ngoan.*

*Đạn bom làm cho tuổi trẻ lụn tàn
cũng như khiến đất màu khô cằn hoang phế!*

*Khi sắt máu kéo dài bao thế hệ
Con người bơ phờ vì thiếu niềm vui!
Sợ sẽ khóc ngày mai, dù nay tối đang cười,
Sợ chết chóc dù còn hơi thở vội.
Sợ mùa xuân chỉ mang màu tang trời,
Sợ người thân sẽ một nhোáng bỏ mình!
Sợ hãi hùng đen tối của ngục hình
Khi ngừng chiến, dù bên nào thắng trận!...*

Ôi đất nước âm u đầy thù hận
Hãy vươn vai như Phù Đổng Thiên Vương!
Hãy đập tan lòng tranh chấp ghen hờn,
Hãy can đảm xa lìa bóng tối.
Hãy đánh ngã lòng ham danh háo lợi,
Hãy đốt tiêu những tà thuyết ngông cuồng!
Lẽ phải gì làm đổ máu rơi xương,
Lý tưởng nào mà nhà tan cửa nát?!

Anh nghĩ vậy, tôi được quyền nghĩ khác:
Ta luận bàn với ngôn ngữ con người.
Loài thú cầm còn bao bọc giống nòi,
Sao nhân loại tay sặc sùi máu bạn?...

*Nếu các ngài là người hùng dũng cảm
Hãy oai phong tự chiến thắng chính mình!
Tự nhiên rồi thế giới sẽ hòa bình,
Và ta đem thuốc súng làm pháo đỏ!
Để xuân về đốt mừng vang đường ngõ,
Vui trẻ già trong áo mới xênh xang!
Nụ cười tươi lại nở tựa mai vàng
Ta đem nụ thủy tiên mừng đời mới!...*

Đây là điều đơn giản mà người dân hằng mong đợi!

Phần 2:

Tình Yêu

Thiên Thần Mạn Đại

*Giờ Quy Nhơn mơ màng thương xứ Quảng
Khuong trời buồn màu hạ trắng rưng rưng
Hàng cây xanh và huyết phương nào nung
Vàng nắng nhuộm mảnh tường loang hiu hắt
Con đường xưa bây giờ ai cúi mặt
Ai thở dài trốn ánh mắt đăm mê
Chiều thiên thai con bướm mộng đi về
Hoa lá cũng xôn xao tình vũ trụ
Xin chấp nhận nhờ mai đời giông tố
Trời không thương đày đọa kiếp đa tình
Vẫn thương hoài giọng nói ngọt mộng mệnh
Và mái tóc bông bành trong gió mát*

Vùng khô nắng vui phố phường chủ nhật
Khi em về ngọt mật ướp trên môi
Ta say sưa muốn uống trọn men cười
Và vóc dáng em thiên thần man dại
Nếu kiếp sau, em có làm con gái
Ta đầu thai xin làm kiếp con trai
Với đam mê thưở đó kết hình hài
Nói yêu em cho dù trời bất tội
Đêm đêm về ta gục đầu sám hối
Cầu siêu mình trong thánh địa tình yêu.

Quy Nhơn – 1967

Có Một Người

*Có một người thanh thanh
Môi đỏ và mắt xanh
Tia nhìn như trăng rằm
Nụ cười thơm như trầm.*

*Cho ai về thao thức
Muốn nói mà lặng câm!
Muốn nhìn mà quay mặt
Khép nép tình trăm năm.*

*Mỗi ngày người đi qua
Tóc bồng như mây xa
Hơi thở lồng trong gió
Đong đưa tình bỏ ngõ.*

*Ta muốn dang vòng tay
Ôm chặt giấc mộng đầy
Giữ thời gian ở lại
Giữ nụ hồng chưa phai.*

*Ai có biết lòng ai
E ấp chẳng nên lời
Hãy nhìn trong đáy mắt
Bao sóng tình lên khơi.*

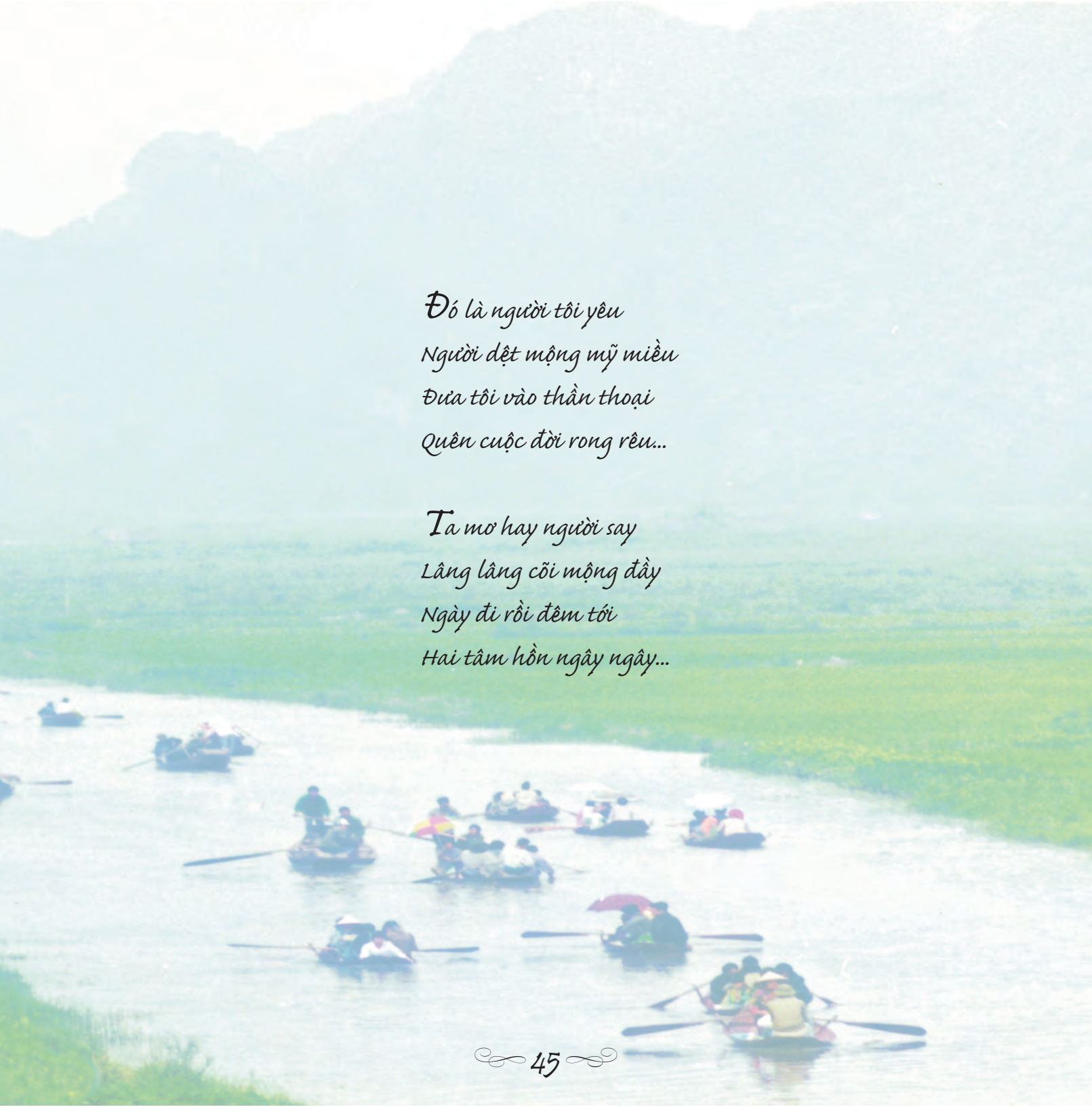
*Tình vui hàng mi ropy
Tình nồng đôi cánh môi.
Người ơi!...
Người ơi!...*

Người Tôi Yêu

*Da thơm mùi sữa mật
Môi hồng như châu sa
Trán rộng miền cát trắng
Tóc xanh tựa lụa là.*

*Mắt như lời hứa hẹn
Vòng tay mềm như ru
Lời đong đưa yêu dấu
Âu yếm vào thiên thu.*

*Lòng trong như trẻ thơ
Tim mềm như nhung gấm
Tình như là biển ấm
Tình như là sông mơ.*

*Đó là người tôi yêu
Người dệt mộng mỹ miều
Đưa tôi vào thần thoại
Quên cuộc đời rong rêu...*

*Ta mơ hay người say
Lâng lâng cõi mộng đầy
Ngày đi rồi đêm tới
Hai tâm hồn ngày ngày...*

Mộng Tình

Ta về mơ dáng tiên sa,
Em về mộng thấy ngân hà sang thăm!
Ta thương ánh mắt trăng rằm,
Em thương nét miệng cười trăm hoa ngàn!
Ta yêu tiếng nói dịu dàng,
Em yêu mái tóc tơ vàng mây pha.
Ta yêu thon búp tay ngà,
Em yêu ngào ngọt lời ca trữ tình.

Duyên ta se với duyên mình
Trăm năm gắn bó cuộc tình thần tiên!...

Cho Lữ tháng năm

Tặng Người

*Đưa nhau lên tận miền cao
Lánh xa cát bụi lao xao cõi thành.
Chiều nhìn Bảo Lộc mưa nhanh
Nghe hồn thấm lại màu xanh núi rừng!*

Cho N. D. S.

*Thuở trời đất vào xuân
Ta gửi tình trên cánh bướm
Bay về cõi thên thang
Có người đẹp như giấc mộng.*

*Thuở trời đất vào xuân
Tình yêu vỡ lòng trên giấy mới
Lời thơ phơi phới
Bay về vu sơn,
và lòng như trảy hội...*

*Bốn
Mùa
Thương*

*Vào hạ sang thu
Thời gian về đâu?
Bỏ bê trần thế!...*

*Mùa đông qua nhè nhẹ
Đời mãi là xuân
Chim ca lời ái ân,
Gió ru khúc nghê thường...
Bình minh màu yêu đương.
Hoàng hôn màu yêu đương.
Hạ là mùa thương!
Thu là mùa thương!...*

*Thở trời đất vào xuân
Ta tìm nhau trong hơi thở
Một nụ hồng vừa nở
Trong vườn tình ngát hương...*

Khi Yêu

*Anh có thấy mình như là đôi én
Lông lộng bay trời rộng bao la.
Anh có thấy mình như là cánh bướm
Trong vườn xuân thơm ngát hoa đời.
Anh có thấy mình như là giòng suối
Trôi thênh thang bờ rộng ngàn khơi.*

*Vì yêu nhau trần gian xinh đẹp
Vì yêu nhau thế giới thành vui!
Tôi chỉ tin vào tình yêu mà thôi
Những gì khác trên đời đều vô nghĩa.*

Dù thế gian này biến thành bình địa
Dù bể cạn non mòn
Nhưng tình yêu vẫn mãi sống còn
Trong vô cùng vũ trụ.

Ta chỉ yêu nhau
Yêu nhau là đủ.

Rồi hồn ta sẽ vươn mạnh, hiên ngang
Đi trong trầm luân như đạo thiên đàng
Gió mưa bão bùng lòng không lạnh.

Khi yêu
Không ai màng ngoại cảnh
Đâu cũng là thiên đàng.
Hai người là
E-và cùng A-đam!

Tình Mối

Người đâu như mộng vàng
Má hồng như xuân sang
Mắt long lanh hồ ngọc
Tiếng cười như cung đàn.

Ta nhìn ai say đắm
Quên nỗi niềm nhân gian
Treo trái sầu bên nó
Mặc nhưng nhớ muộn màng.

Những ngày ta gần nhau
Ôi tình khúc ngọt ngào
Ta gom trời đất lại
Cho mặn nồng đêm thâu!

*Thế mà đã mười trăng
Tình như hải triều dâng
Đời như vườn xuân mới
Lòng như trời thênh thang!*

*Yêu nhau mãi nhé mình
Địu nhau vào bình minh.*

Đam Mê

*Người kẻ môi hôn tràn mật ngọt
Tôi khép mi nghe sóng biển quay cuồng...
Nguồn sống mới dậy tràn như thác lũ,
Cung nhạc nào rìng rục những vãn thương.*

*Tôi dâng hiến trọn một đời yêu dấu
Người say sưa tận hưởng mạch xuân thì.
Tim bốc lửa và địa cầu nung nấu
Trời đất say bình, tinh tú ngất ngây!*

*Quyện vào nhau cho thời gian ngừng lại
Đêm còn non, tình ta hãy còn xuân.
Ngày mai, ngày kia và mãi mãi
Ta bên nhau đi vào cõi miên trường.*

Thương... thương... thương, này thương...

Khi

*Khi yêu nhau người ta sống trong cõi mộng
Không nói lời nhân gian
Dinh dưỡng bằng trái cấm.*

Yêu

*Khi yêu nhau người ta sống trên mây xanh
Ngôn ngữ thành dư thừa
Có chăng dăm vắn thơ!...*

Nhau

*Khi yêu nhau người ta không cần rượu
Mà vẫn say sưa
Không màng trời nắng
Hay là mưa!
Có nhau lòng đủ ấm.*

*Khi yêu nhau người ta suy nghĩ
bằng trái tim
Mà đâu cần suy nghĩ
Nhìn nhau quên đời
Trần gian chỉ có hai người*

*... Đây là thiên đàng
Mình ơi!*

*Xin giữ mãi tình yêu vụng dại
Như chim non, nắng mới, hoa tươi
Như thuở còn ngại ngùng e ấp môi cười
Lòng rất trẻ và tim rất đẹp...*

*Chỉ nói cho nhau những lời tha thiết
Chỉ nhìn nhau bằng tia mắt trắng sao
Chỉ cho nhau những nụ hôn ngọt ngào
Chỉ cho nhau mối tình bất diệt.*

<i>Xin</i>	<i>Bước nhẹ nhẹ</i>
<i>Giữ</i>	<i>Nói êm êm</i>
<i>Mãi</i>	<i>Vòng tay thân thiết</i>
	<i>Trong cõi hương nguyên</i>
	<i>Ta hôn hoan mừng tao ngộ.</i>

*Giữ cho tình gắn bó
Giữ cho lòng ngây thơ
Như nụ hồng vừa nở
Như mây vừa thành mưa.*

*Vì người yêu ơi
Ta rất sợ
Những gì dang dở.*

*Hãy che chở
Cho nhau
Sống mãi phút ban đầu
Nghe anh!*

Được Yêu Người

*Xin yêu nhau
Như thuở ban đầu
Xin tìm nhau
Cho tình dài lâu...*

*Xin nhớ nhau
Như khi tình còn mới
Xin yêu nhau
Vì ngày tháng qua mau.*

*Được yêu người
Ta cảm ơn trên
Được yêu người
Muôn thuở không quên*

*Qua một đời
Được biết yêu ai:
Ta về khiêm nhường
Trong miền yêu thương
Quên nỗi vô thường!...*

*Yêu người hôm nay
Dù già từ đêm mai
Xin dâng lòng thiên thu
Xin dâng tình bền lâu.*

Hãy Nói...

*Hãy nói đi anh những lời âu yếm
Hãy yêu nhau đi những buổi thiên đường
Đời còn gì đâu để ta mơ tưởng
Nhân gian còn ai để ta thương?*

*Hãy gói tình yêu vào trang giấy đẹp
Làm quà cho nhau, nay và mai sau.
Đệt một cõi đời thân thoai
Thêu những lời thơ dấu yêu.*

*Hãy nuôi vòng tay mềm như nhung lụa
Hãy dìu nhau đi trên thảm hoa đời
Ta dâng cho người tình muôn thuở
Người trao cho mình lòng tình khôi.*

Yêu

*Yêu như thác đổ
Yêu như sóng cuồng
Như gió bạt
Như mưa tuôn.*

*Trăng sao rạo rức
Ta đưa mình
Vào miền náo nức
Vào cõi lặng thinh...*

Tôi Yêu Người

Tôi yêu người để về làm thơ
Tôi xa người để thương mình bơ vơ.
Người ơi đừng cho nhau thất vọng
Người ơi đừng làm tim thôi mơ.

Người hãy giữ tâm hồn bồ câu trắng
Như làn da mịn chưa phủ bụi trần
Hãy nói đi những lời êm ái vô cùng
Hãy yêu như một người tình chung.

Đừng bước qua bến bờ vẩn đục
Đừng nghi ngờ trần gian khúc nối
Đừng giăng màn cay đắng
Đừng để khô môi cười.

Người tôi yêu lòng thánh thiện
Người tôi yêu tình miên viễn
Lời mềm như tơ sương
Mắt đẹp như hồ gương
Tóc xanh rừng kỷ niệm
Đôi môi đầy âu yếm
Lần đầu tôi về
Biết đam mê.

Thương người không ăn năn
Yêu người lòng chân thật
Tôi theo gót chân tình yêu
Vào vườn địa đàng bát ngát.

*Chim ca trong lòng
Bướm vờn trên mắt
Tôi khép đôi mi mỗi mệ
Nghỉ ngơi trong vòng tay người
Từ đây là ngày vui
Vì tôi chỉ yêu người
Nhớ người
Thương người
Và... người thôi.*

Tình Yêu

Tình yêu sao rực lửa
Tình yêu sao lạnh băng
Tình yêu như địa ngục
Tình yêu như thiên đàng.

Tình sao như trời buộc
Tình sao mà thên thang
Tình yêu là sỏi đá
Tình yêu như lụa vàng.

Ôi tình như mãi thiếu
Nhưng tình như căng tràn
Tình như là gió nhẹ
Tình cũng là cuồng phong!

Sớm mai còn tình yêu
Rồi chết lặng ban chiều
Như phù dung mới nở
Đã chìm vào rong rêu!

Tình yêu ôi tình yêu
Ôi sao quá diễm kiều
Sao vô cùng kỳ bí
Sanh tử cũng vì yêu...

Tình làm ta mong nhớ
Tình lại muốn mau quên
Tình đầy giống tổ
Tình quá êm đềm.

Tình ra đi
Tình trở lại
Tình ngọt ngào
Tình ngang trái.

Tình đưa ta lên trời cao
Tình dìm ta xuống vực sâu
Ta kêu gào
Ta than van
Tình vẫn không buông!

Tình quán quít
Trăm năm...

Tình như biển
Tình như non
Tình như cảm thạch
Tình như tơ sương.

Ta lạc trong đường tình
Thấy đêm tối
Thấy bình minh
Quên sanh tử
Quên chính mình.

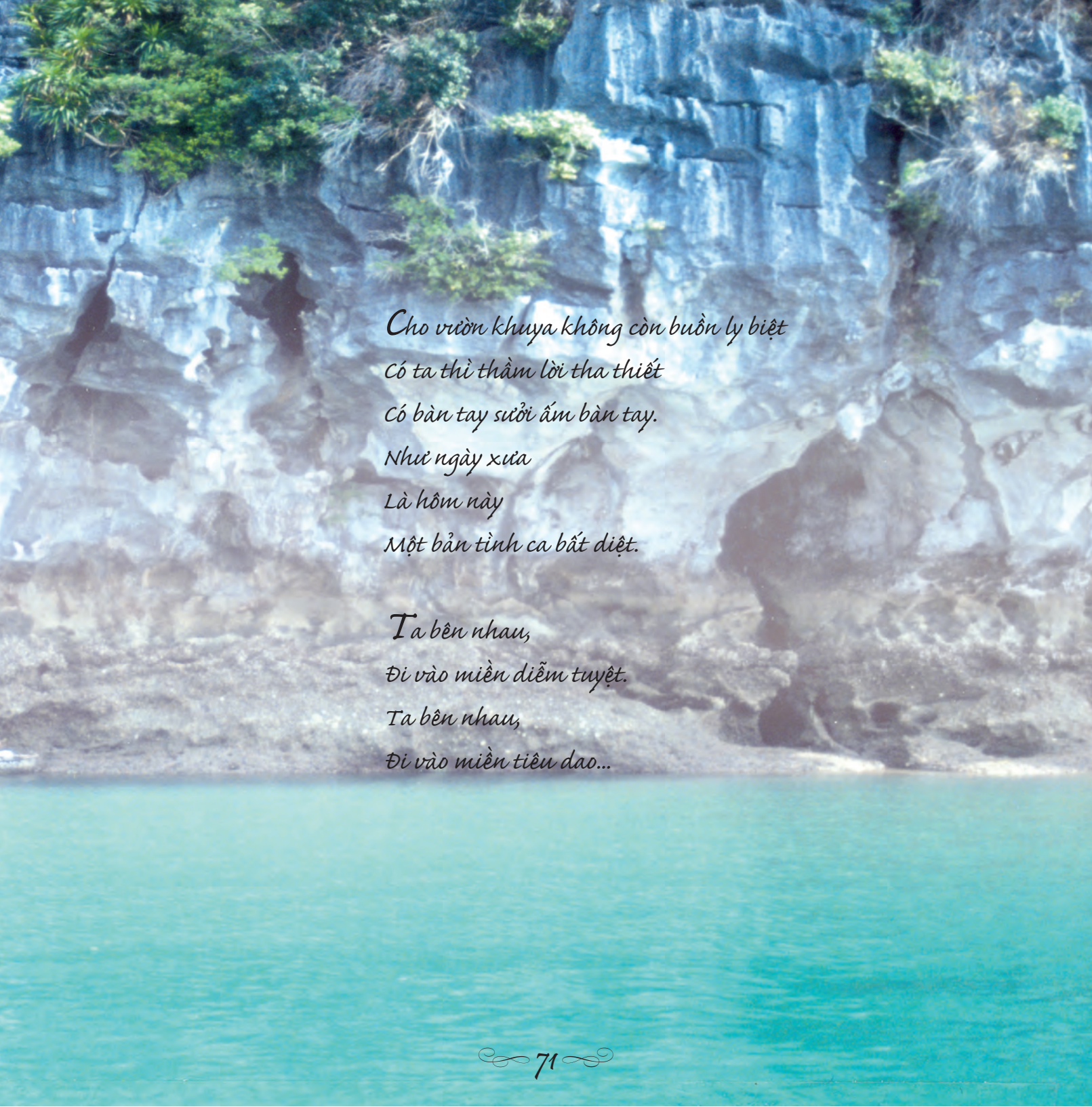
Tình quán quít
Trăm năm...

Nếu

*Nếu đời không còn tình yêu
sẽ là cõi chết*

*Lòng ta sẽ vô cùng mỏi mệt
Không chỗ tựa nương.*

*Anh nhé mang theo giấc mộng vàng
Hiền như thuở bé
Để ta nói lời nhỏ nhẹ
Hơi thở thơm mùi phong lan.*

*Cho vườn khuya không còn buồn ly biệt
Có ta thì thâm lời tha thiết
Có bàn tay sưởi ấm bàn tay.
Như ngày xưa
Là hôm này
Một bản tình ca bất diệt.*

*Ta bên nhau,
Đi vào miền diễm tuyệt.
Ta bên nhau,
Đi vào miền tiên dao...*

Hứa

Tôi sẽ viết cả nghìn trang thơ
Ca tụng tình yêu lộng lẫy
Tôi sẽ hát cho anh những tình khúc ngọt ngào
Tôi sẽ cười vang đánh thức cả trăng sao
Để cho anh không bao giờ còn cô đơn nữa.

Tôi sẽ mãi mãi yêu anh
Như lời thánh thần đã hứa.

Tôi sẽ vẽ cho anh
Những bức tranh đẹp nhất hoàn cầu!
Tôi sẽ chờ anh dù đến bao lâu,
Như không còn nhân loại
Không còn mặt trời
Cùng tôi bầu bạn tâm giao.

Tôi sẽ thắp cho anh nghìn cây nến sáng
Trong vườn tình những đêm không trăng sao.
Nếu trần gian còn có tình yêu
Tôi xin làm người thứ nhất
Ca ngợi tình yêu chân thật
Ca ngợi tình yêu muôn màu!

Trời sinh ra tôi và anh
Để bảo tồn tình yêu vĩnh cửu.
Ta sẽ giữ gìn như châu báu
Ta sẽ tri ân vũ trụ vô cùng.

Tình yêu này như hoa nở một lần
Nhưng không bao giờ tàn nữa.
Ta dìu nhau vào muôn thuở
Cõi không quên...

P.S. Yêu anh!

Mơ Chiều

*Buồn ngồi bên song cửa
Nhìn mây nước ngoài xa
Nghe tiếng người trước ngõ
Ngõ chàng về thăm ta!*

*Nhưng đường phố vắng tanh
Ta thở dài một mình
Buông rèm ngồi thơ thẩn
Ôi chần mèn lặng thinh!*

*Mây trời cuối chân trời
Tà dương già biệt rồi
Ai còn ngồi bên cửa
Đăm đăm nhìn xa khơi!*

Ôi ngày tháng vàng son
Xin trở lại một lần
Bây giờ và mãi mãi
Cho đôi hồn hân hoan.

Ngày mở hội tương phùng
Bên nhau đời lại tươi
Trăng sao rồi lại mới
Hoa lại nở trong lòng.

Mộng Biệt

Trong bóng tối dịu dàng
Em cũng xin khép mắt
Cười một nụ riêng chàng
Cho ngày mai xa cách

Em chỉ là khách lạ
Lang thang giữa cuộc đời
Đường về thì xa quá
Tháng qua rồi năm trôi

Em đi hoài đi mãi
Với đôi chân rất mềm
Với trái tim thơ dại
Chiều qua rồi nắng lên

*Mỗi người một con đường
Xin hẹn chàng điểm chót
Ngày mai trời một phương
Những vì sao sẽ khóc*

*Trong bóng tối dịu dàng
Em cũng xin khép mắt
Một giọt lệ riêng chàng
Cho ngày mai xa khuất.*

* Về D.T.

Ngôi Ngừng

*Ngôi chờ xe giữa đèo cao
Nửa ra ngoài nó, nửa vào trong ni
Nửa về nửa lại muốn đi
Đi thì nhớ mẹ, về thì nhớ ai...*

1967

Có Nhớ

Khi người ở bên trời

Ta bên ni,

Có nhớ nhiều không

Hỡi người mắt đẹp?

Sóng nước hững hờ trôi

Cụm hồng buồn đơn chiếc

Ôm chẵn gối lẻ loi

Ta mơ thời vãn nguyệt.

*Mong người xa chưa về
Đâu vui chi!
Có nhớ nhiều không
Hồi người môi mọng?*

*Hải âu là là bay
Đoàn tàu buồn trần trở
Mờ trông bờ vịnh chiều
Ta nhớ từng hơi thở!*

*Đem qua ngày trời
Nhớ người không thôi!...*

Nhớ

Nhớ tóc người thơm ngát mái đông
Nhớ môi người đẹp tựa hoa hồng
Nhớ má thanh xuân màu phấn lựu
Nhớ mắt rạt rào như biển trong.

Khi bên người ta dệt tình ca
Khi xa người ta thêu tình thơ
Khi gần người ta yêu say đắm
Khi xa người ta tiếc ngày xưa.

*Nhớ người khi trời mưa
Mong người khi trời nắng
Hôn người trong giấc mơ
Yêu người trong thâm lặng.*

*Người về thì ta vui
Người đi thì ta chờ
Trần gian là của người
Trần gian là của ta
Thiên thai cũng là người
Thiên thai cũng là ta.*

Về Với Nhau

Đêm dài sao trần trổ
Chăn gối lạnh ơ thờ
Ai đi ngoài vạn dặm
Ai một mình chờ chờ...

Người ơi về đây thôi
Cùng lên đỉnh chiều vui
Tựa vai nhìn sông nước
Và mây trôi ngang trời.

Cho hết những ngày không
Đầy ray rứt ngập lòng
Đầy cô đơn chết lặng
Đầy nhung nhớ vô cùng.

Thương nhau thương cho tròn
Đừng để ai mới mòn
Trăm năm đời ngắn ngủi
Mai rồi tiếc ngày son!...

Lại Nhớ

Mười phương thương nhớ bay về đây
Trời đất tương tư rũ nét mây
Bên đường một mảnh tàn thu rụng
Bên sông một người trông mây bay.

Giòng sông còn nhớ bến bờ xưa?
Một vùng hoan lạc một chiều mưa
Một vòng tay lụa bờ môi ấm
Một cuộc tình đẹp tựa bài thơ!

Người đi thôi nhớ trở về mau
Ngày tháng qua nhanh rụng trái sầu
Bên nhau ta hát bài muôn thuở
Chia sẻ buồn vui đến bạc đầu.

Về Bên Nhau

Đêm ơi sao chưa ngủ
Đèn khuya buồn nhớ ai
Chăn màn sao ủ rũ
Tình như là đã phai!

Ngày bỗng dài lê thê
Gió sao lạnh đêm hè
Ai buồn như tượng đá
Như hải đăng chiều mưa.

Nếu đời không có người
Hoa lá sẽ quên cười
Mặt trời không muốn dậy
Trăng sao mờ trong mây.

*Anh có thấy gì không
Xa nhau đời quá buồn
Về bên nhau đi nhé
Cho đôi lòng ngát hương.*

*Ta sẽ hái hoa thơm
Cài lên mái tóc bông
Ru ngủ lời tình tự
Trang sức bằng nụ hôn.*

*Cho đêm thôi trăng trở
Cho ngày thôi không dài
Cho đời vui rục rở
Cho tình hoài không phai.*

Mong Người

Ta mong chờ người xưa
Người xưa chưa trở lại
Thế gian đầy muôn phiền
Lệ sầu như đông hải!

Ta mong người phương xa
Người đi miền đất lạ.
Ngậm ngùi giảng tơ tằm,
Tình yêu như cỏ lá!

Người như sông vội vàng
Trôi trong đời mệnh mang
Cuốn theo miền đất ngọt
Tô bồi niềm than van.

Ta đếm những ngày buồn
Những đêm đầy tơ vương
Gục đầu hôn kỷ niệm
Ôm nhớ đầy tay thương!...

Tôi muốn ôm người trong vòng tay
Ngay lúc này
Hôn vào đôi môi môi mọng
Chìm vào đôi mắt đắm say!

Tôi muốn người yêu tôi đam mê
Như một đêm mùa hè,
Khi nụ tình vừa chớm nở
Ta chỉ còn là hơi thở.

Người

Xa

Xôi

Cho nhau cuộc tình không phân vân
Quên đời trong giờ phút ân cần.
Này vòng tay
Này bờ môi
Này ánh mắt tình nhân.

*Thời gian như ngừng đọng
Đất trời ngập tràn hương tình mê đắm
Tôi yêu người, ta yêu nhau thôi!
... Nhớ nhiều không người ơi
Ngày ta bên mình ấy?*

*Hãy mang cho nhau cuộc đời
Hãy đem về tình không phai.*

Anh Có Biết

*Anh có biết một ngày chờ nhau
Dài như thế kỷ?
Cuộc đời không còn thi vị
Lòng như bãi tha ma!*

*Sao ta cứ sống bằng đầu óc
Hãy sống bằng con tim
Hãy nói với nhau những lời êm đềm
Hãy nối dài ngày thần tiên.*

*Anh có biết một giờ xa nhau
Đời như cõi chết?
Nệm vàng, chăn ấm chỉ là khăn xô
Tản liệm cõi lòng buồn như băng tuyết.*

*Nếu anh đã biết
Thì tìm về với nhau
Quên hết những đêm sầu
Vui ngày tái ngộ.*

*Quên những chiều nhung nhớ
Đời là bản nhạc tình
Muôn thuở
Anh nhé!*

Hòa Giải

*Tôi phải làm chiến sĩ hòa bình
Xin hòa giải
Vì nếu em chờ tôi
Tôi chờ anh
Chờ nhau mãi...*

*Rồi tóc sẽ thoi xanh
Tình sẽ thành ngang trái
Bạn sẽ thành thù
Núi cao biến thành sông sâu
Ngôn ngữ con người rồi bất lực.*

Tại sao ta phải khóc
Khi ta có thể cười?
Tại sao bỏ niềm vui
Đi tìm nỗi khổ!

Hãy nắm tay nhau
Bay qua miền giông tố
Nhìn xuống cuộc đời
Cười vang vang đất trời
Đi anh!

Ta ôm nhau vào lòng
Nói lời thánh thiện
Nói lời yêu thương
Dừng lại thiên đường
Ngày cũ:
Ngày mới vào đời nhau đó
Anh nhé!

Đi Thăm Người

Lên đường rồi
Chắp cánh lên trời
Tôi đi thăm người
Người tôi yêu...

Trời đất tung bưng
Chúc mừng ta tái ngộ
Ngày vui đời mấy thuở
Gần nhau như buổi đầu
Quên hết nghe
Những chiều sầu
Vì bây giờ
Ta bên nhau
Dài lâu... dài lâu!

Vòng tay mở rộng
Nụ hôn nồng nàn
Gần nhau đêm này
Quên đi ngày qua, ngày mai

Ta đi trong nắng sớm
Ta về trong chiều hồng
Ta hát trong đêm trăng tròn
Ta ca ngày gió mát
Đời là một vườn hoa thơm ngát
Mình ơi!

Tái Ngộ

Sớm mai

Ta về thăm người

Gió thơm bốn phương trời

Vờn tóc mây

Vờn môi cười.

Chiều xanh

Ta nhìn đôi mắt long lanh

Chim bay về tổ

Hát mừng tái ngộ

Có hai người

Tâm sự đầy vui...

*Đêm hồng
Cùng dạo chơi miền trăng
Lòng như mật ngọt
Tình như gió mát*

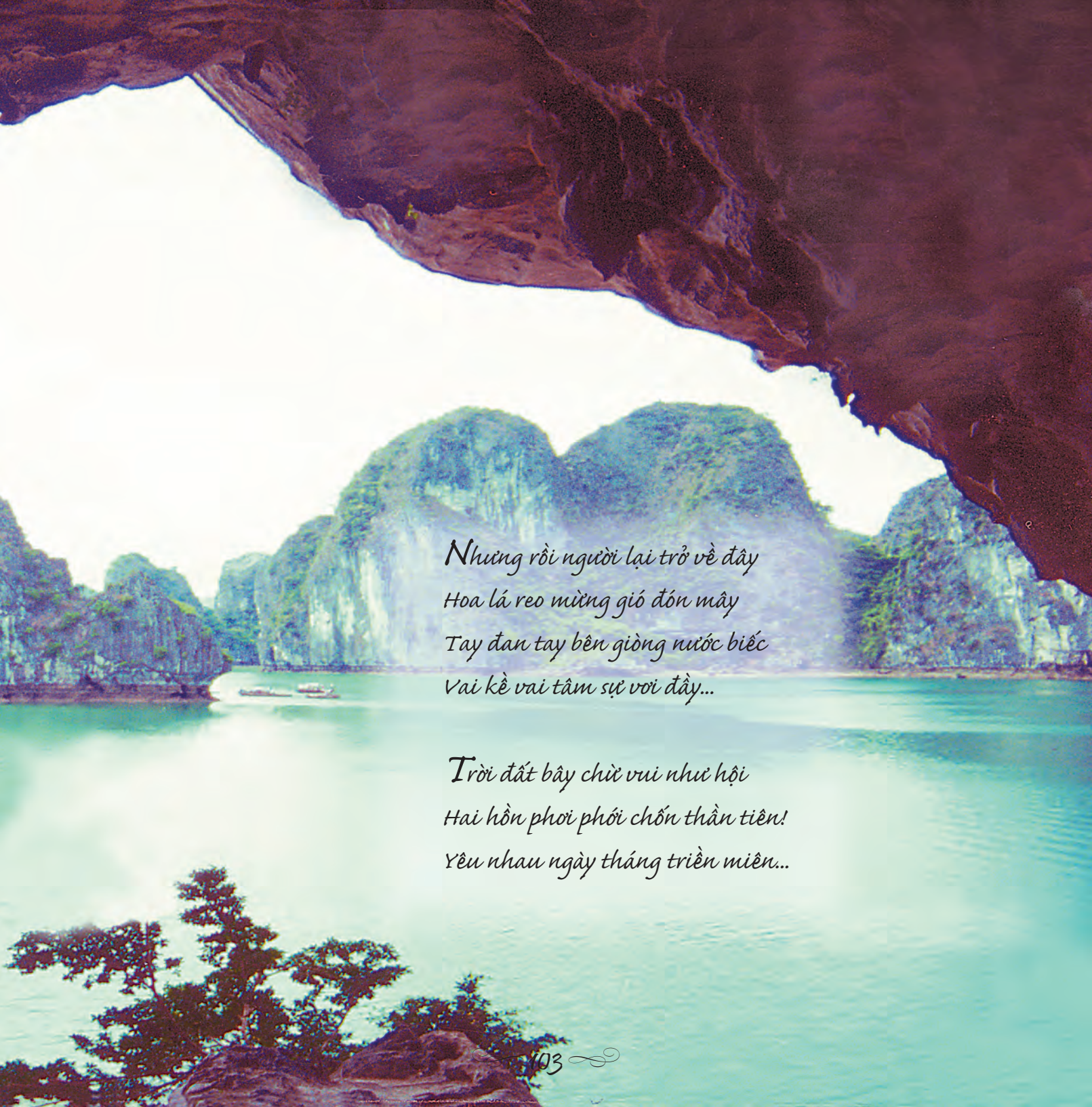
*Ta yêu người
Người yêu ta
Vườn đời đầy hương hoa...*

Ngày Nở Ngày Ni

*Mười phương thương nhớ bay về đây
Trời đất tương tư ngập cõi này
Bên đường một mảnh tàn thu rụng
Bên cửa một người trông mây bay.*

*Sóng nước ngoài kia gợn nhớ thương
Khóm huệ bên thềm cũng tàn hương
Lối nhỏ mưa dầm hoa ủ rữa
Lầu vắng trăng vơi nhuộm sắc buồn.*

*Nhưng rồi người lại trở về đây
Hoa lá reo mừng gió đón mây
Tay đan tay bên giòng nước biếc
Vai kề vai tâm sự vui đây...*

*Trời đất bây chừ vui như hội
Hai hồn phơi phới chốn thần tiên!
Yêu nhau ngày tháng triền miên...*

Tác Giả

Thanh Hải Vô Thượng Sư

Hình Ảnh Nghệ Thuật

Trang iii, 5, 17, 18, 25, 26, 55, 78, 91 – Corel Professional
Photos Series © Corel Corp.
Trang 11, 32, 39, 44, 45, 56, 62, 67, 85, 86 © Trà Hoa Nữ
Trang 1, 70, 102 © Dave Nguyễn

Trình Bày

Diệp Quốc Bình

Nhà Xuất Bản

The Supreme Master Ching Hai
International Association Publishing Co., Ltd.

Ấn Bản Lần Thứ Nhất

01/2000

Thanh Hải Vô Thượng Sư © 2000

Thanh Hải Vô Thượng Sư là một nhà từ thiện, nghệ sĩ và bậc Thầy tâm linh được nhiều người yêu kính trên thế giới. Với tài hoa thiên phú về thi văn từ thuở thiếu thời, Ngài mang lại cho đời những áng thơ tuyệt mỹ đầy những nét sáng tạo thật đặc sắc. Nhiều thi tập của Ngài đã được ấn hành bằng các ngôn ngữ khác nhau và được phổ nhạc bởi những nhạc sĩ lừng danh.

Qua những vần thơ của Thanh Hải Vô Thượng Sư, vô số linh hồn đã tìm được nguồn cảm hứng thiêng liêng để hướng về sự liễu ngộ tâm linh. Từng lời thơ của Ngài như những tia sáng phản ánh trí huệ nhiệm mầu, cũng như tâm nguyện cống hiến không ngừng để thăng hoa nhân loại.

“Thơ của Thanh Hải Vô Thượng Sư không những là thơ phá chấp của một nữ tu, đó còn là thơ của những chuyến đi tâm tưởng, chuyến đi của đời người trên giòng sông tư duy. Hành lý là con tim mở rộng, chốn đến là tư thức an nhiên, là một quay lưng không bận bịu, là một trở về rất vô tư, là những bài thơ ‘nghiêng tai nghe lại cuộc đời’...”

~ Nhạc sĩ Phạm Duy

